

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3676/2564

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นาย ข.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 22, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14, พ.ร.บ.จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528 มาตรา 91 ตร., ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 341, ป.อ. มาตรา 343, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้การกระทำความผิดของจำเลยในคดีนี้กับคดีอื่น ๆ ที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ จะเป็นการกระทำด้วยเจตนาเหมือนกัน และมีการดำเนินการในลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่จำเลยกระทำต่อผู้เสียหายต่างรายกัน ทั้งการกระทำความผิดเกิดขึ้นคนละสถานที่และต่างวันเวลากัน คดีแต่ละสำนวนจึงมีได้เกี่ยวพันกัน แม้โดยรูปคดีอาจพิจารณาไปด้วยกันได้ก็เป็นเพราะจำเลยเป็นบุคคลคนเดียวกันเพื่อความสะดวกในการพิจารณาพิพากษาคดีเท่านั้น เมื่อศาลมีคำพิพากษาแต่ละคดีและให้นับโทษต่อกันตาม ป.อ. มาตรา 22 แล้ว มีกำหนดระยะเวลาจำคุกเกินกว่า 20 ปี ก็ย่อมพิพากษาให้บังคับเช่นนี้ได้ หาได้อยู่ในบังคับตาม ป.อ. มาตรา 91 (2) ไม่

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.2528 มาตรา 91 ตรี ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 92, 341, 343 ให้จำเลยคืนเงิน 1,101,900 บาท ที่ยังไม่ได้คืน แก่ผู้เสียหายทั้งสิบเอ็ด เพิ่มโทษกึ่งหนึ่งตามกฎหมาย และนับโทษต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 619/2562 ของศาลจังหวัดกาฬสินธุ์ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.3292/2561, อ.3564/2561, อ.656/2562, อ.658/2562, อ.659/2562, อ.661/2562, อ.662/2562 และคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ.1617/2562 ของศาลชั้นต้น จำเลยให้การรับสารภาพ และรับว่าเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษและนับโทษต่อ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.2528 มาตรา 91 ตรี พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 วรรคหนึ่ง (1) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341, 343 วรรคแรก การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ความผิดฐานหลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถหางาน หรือสามารถส่งไปฝึกงานในต่างประเทศ ได้ ฐานฉ้อโกงประชาชน และฐานนำข้อความอันเป็นเท็จเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ เป็นการกระทำความผิดเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานหลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถหางาน หรือสามารถส่งไปฝึกงานในต่างประเทศได้ ตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.2528 มาตรา 91 ตรี ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกกระทงละ 3 ปี รวม 11 กระทง เป็นจำคุก 33 ปี ส่วนที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษจำคุกจำเลยนั้น เนื่องจากในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1022/2557 ของศาลจังหวัดกาฬสินธุ์ ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยมีกำหนด 1 ปี จำเลยหลบหนีไม่มาฟังคำพิพากษา และศาลออกหมายจับจำเลยเพื่อบังคับโทษตามคำพิพากษา โดยหมายจับมีอายุความ 5 ปี นับแต่วันที่ 28 มกราคม 2557 ขณะนี้พ้น

กำหนดอายุความแล้ว ไม่อาจบังคับโทษจำเลยในคดีดังกล่าวได้อีก ต้องถือว่าจำเลยยังไม่เคยได้รับโทษหรือพ้นโทษในคดีก่อน จึงไม่อาจเพิ่มโทษจำเลยในคดีนี้ตามที่โจทก์ขอ จึงให้ยกคำขอในส่วนนี้ จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กระทั่งลงโทษหนึ่ง คงจำคุกรวม 11 ปี 6 เดือน กับให้จำเลยคืนเงินจำนวน 1,101,900 บาท แก่ผู้เสียหายทั้งสิบเอ็ด นับโทษของจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 619/2562 ของศาลจังหวัดกาฬสินธุ์ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.3292/2561 คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.3564/2561 คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.656/2562 คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.658/2562 คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.659/2562 คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.661/2562 คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.662/2562 คดีอาญาหมายเลขดำที่ อ.1617/2562 และคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.3468/2562 ของศาลชั้นต้น จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่าการนับโทษในคดีนี้ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอื่นตามที่โจทก์ขอ จะนับโทษต่อได้ไม่เกิน 20 ปี หรือไม่ เห็นว่า แม้การกระทำความผิดของจำเลยในคดีนี้กับคดีอื่น ๆ ที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ จะเป็นการกระทำด้วยเจตนาเหมือนกัน และมีการดำเนินการในลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่จำเลยกระทำต่อผู้เสียหายต่างรายกัน ทั้งการกระทำความผิดเกิดขึ้นคนละสถานที่และต่างวันเวลากัน คดีแต่ละสำนวนจึงมิได้เกี่ยวพันกัน แม้โดยรูปคดีอาจพิจารณาไปด้วยกันได้ก็เป็นเพราะจำเลยเป็นบุคคลคนเดียวกันเพื่อความสะดวกในการพิจารณาพิพากษาคดีเท่านั้น เมื่อศาลมีคำพิพากษาแต่ละคดีและให้นับโทษต่อกันตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 22 แล้ว มีกำหนดระยะเวลาจำคุกเกินกว่า 20 ปี ก็ย่อมพิพากษาให้บังคับเช่นนี้ได้ หาได้อยู่ในบังคับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (2) ไม่ ดังที่จำเลยฎีกาแต่อย่างใด ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

สุรพล เอี่ยมอธิคม · วัฒนา วิทยกุล · ศิริชัย ศิริชื่นวิจิตร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3676/2564>